

braucht, das eine als *Gurt* um den Pfeiler gelegt, am andern das Thier gebunden. TS. 6, 6, 4, 3. ÇAT. BR. 3, 6, 2, 10. 7, 1, 25. ĀÇV. GRH. 4, 8, 15. KĀTJ. ÇR. 6, 3, 15. 27. मुञ्जकाशताम्बल्यो रश्नाः GOBH. 2, 10, 7. LĀTJ. 8, 11, 23. (तम्) योक्त्यामास बाहुभ्यां पशुं रश्नया यथा MBH. 3, 446. 4, 771. R. 7, 23, 1, 40. BHĀG. P. 1, 7, 33. 56. 5, 9, 15. हिरण्यरश्न (अश्व) 4, 19, 19. तदिदं कालरश्नं जनाः पश्यन्ति सूर्यः an die Zeit gebunden 8, 11, 8. सुत-कलत्रघनात्तगेहेदेहादिमेकरश्ना 10, 48, 27. — विप्रस्य रश्ना मौञ्जी MBH. 13, 1611. VARĀH. BRH. S. 43, 42. PAÑKĀR. 3, 11, 20. MĀRK. P. 68, 18. °दा-मभूषित (जघन) MBH. 3, 1826. R. GORR. 2, 8, 42. MBH. 11, 693. R. 2, 32, 7. 5, 13, 35. RAGH. 7, 10, 8, 57. 19, 27. MEGH. 36. MĀLAV. 41, 13. GĪT. 10, 6. BHĀG. P. 5, 2, 6. Bildlich von den *Fingern* NAIGH. 2, 5. NIR. 3, 14. 8, 19. 20. तन्-त्यजैव तस्करा वनर्गू रश्नाभिर्दशभिर्भ्यधीताम् RV. 10, 4, 6. das Meer als *Gürtel* der Erde gedacht: समुद्ररश्ना चोर्वी HARIV. 12902. ÇĀK. 68, v. 1. Spr. 4666. VARĀH. BRH. S. 12, 17. 43, 32. लुभितविकृगश्रेणिरश्ना (नदी) VIKR. 115. स्फुरिततडिद्रशनेरम्बुवह्निः VARĀH. BRH. S. 24, 13. — हिरण्य-रश्न (°रसन ed. BURN.) BHĀG. P. 4, 7, 20 wohl fehlerhaft für °वसन. Das Wort wird häufig fälschlich रसना geschrieben; die Bomb. Ausgg. des MBH. (mit Ausnahme von 11, 693), R. und BHĀG. P. aber haben regel- mässig श. — Vgl. नीरसन (lies नीरश्न) und वात°.

2. रश्ना f. Zunge ÇABDAR. im ÇKDR. falsche Schreibart für रसना. रश्नाकलाप m. ein aus mehreren Schnüren gedrehter Frauengürtel MĀKĪH. 11, 16. RAGH. 16, 65. VARĀH. BRH. S. 70, 4. RĪT. 3, 20. am Ende eines adj. comp. f. स्त्रा 3.

रश्नाकृत (1. रश्ना + छा°) adj. mit dem Zügel hergelenkt KAUC. 127. WEBER, Omina 397.

रश्नागुण m. Gürtelschnur: रश्नागुणास्पद der Sitz der Gürtelschnur, Taille KUMĀRAS. 5, 10.

रश्नाय् (von 1. रश्ना), partic. med. dem Zügel folgend (?): येदे पूर्वागत्र-शनायमाना AV. 14, 2, 74.

रश्नायमा (1. रश्ना + उ°) f. Gürtelgleichniß: ein Gleichniß, in welchem mit dem, was zuerst verglichen wurde, ein Anderes verglichen wird, mit diesem ein drittes und so fort, SĀH. D. 664. Beispiel Spr. 899.

रश्मैन् m. = रश्मि 1); nur instr. रश्मा in der Stelle: सं या रश्मेव ष-मत्पुर्मिष्टा जनान् RV. 6, 67, 1.

रश्मि (wohl desselben Ursprungs wie 1. रश्ना) UṆĀDIS. 4, 46. m. (f. KĀND. Up. 8, 6, 2). 1) Strang, Riemen; Leitseil, Zügel; Messschnur AK. 3, 4, 23, 140. 21, 239. TRIK. 2, 8, 46 (= प्रतिदं Stachelstock). H. 1252. an. 2, 334. MED. m. 25. HALĀJ. 2, 287. 420. UḠGVAL. (= रश्नु). RV. 1, 28, 4. अ-स्मद्भ्यक्प्रुचानस्य यस्या अश्रुर्न रश्मिं तुव्योऽसं गोः 4, 22, 8. परि यो र-श्मिना दिवा ऽत्तान्ममे पृथिव्याः 8, 25, 18. ऋतस्य रश्मिंनुपचक्रमाना 1, 123, 13. 5, 7, 3. 1, 141, 11. 5, 33, 3. 6, 29, 2. मनः पश्चादनु पचकति रश्मयः 78, 6. सृजति रश्मिमौञ्जसा 8, 7, 8. 10, 130, 7. वि ते मुञ्चामि रश्ना वि र-श्मीन् TS. 1, 6, 4, 3. TBR. 1, 2, 4, 2. अक्षरौ रश्मी रथस्य AIR. BR. 2, 37, 4, 19. संशिता रश्मिना रथः संशिता रश्मिना ह्यः VS. 23, 14. ÇAT. BR. 2, 3, 3, 7. 13, 3, 3, 5. ĀÇV. GRH. 2, 6, 4. वैच्च° fünfsträngig, vom Wagen des Soma-Pūshan RV. 2, 40, 3. अरश्मिक adj. ohne Zügel ĀÇV. GRH. 2, 6, 4. — मुक्तरश्मिर्व घञः Strick R. 4, 16, 2. प्रतिदं रश्मीन्वा Zügel M. 5, 99. योक्त्ररश्म्योः 8, 292. MBH. 6, 3968. ह्यान्येमे च रश्मिभिः 3, 1732. (अ-

शान्) रश्मिभिश्च समुद्यम्य 2793. स यत्तेत्युच्यते सद्भिर्न यो रश्मिषु लम्बते Spr. 2453. संपच्छ वाजिनो रश्मीन् R. 2, 40, 22. रश्मिष्विवादाय RAGH. 2, 28. अश्वं रथरश्मिसंयुतम् 3, 42. मुक्तेषु रश्मिषु ÇĀK. 8. °संयमन 5, 12. च-लद्रश्मि (कुसारथि) BRAHMA-P. in LA. (III) 52, 13. एक° (रथ) BHĀG. P. 4, 26, 2. नेत्राभ्यां नेत्रयोरस्या रश्मिं संयोस्य रश्मिभिः MBH. 13, 2302. आ-त्मनो रश्मीन् AMṚTAN. Up. in Ind. St. 9, 25. Bez. der *Finger* (wie रश्-ना): प्र रश्मिभिर्दशभिर्भारि भूमं RV. 9, 97, 23. — 2) Strahl AK. 3, 4, 10, 92. 23, 140. H. 99. H. an. MED. HALĀJ. 1, 38. 65. कृतमो यो रश्मिरस्या तंतान RV. 1, 33, 7. 4, 52, 7. सूर्यस्य 1, 133, 9. 4, 14, 2. वि रश्मिभिः समन्त्रे सूर्यो गाः 7, 36, 1. उषा अर्दशि रश्मिभिर्व्यक्ता 77, 3. सृजत्सूर्यो न रश्मिभिः 8, 43, 32. AV. 2, 32, 1. 12, 1, 15. रश्मिभिर्मण्डलं पश्चि ÇAT. BR. 9, 2, 3, 14. 10, 5, 4, 1. TBR. 3, 1, 1, 1. KĀND. Up. 8, 6, 2. 5. AV. PARIC. in Ind. St. 10, 318. सूर्यरश्मयः M. 5, 133. अष्टौ मासान्यथादित्यस्तोयं हरति रश्मिभिः Spr. 3640. R. 2, 34, 8. मन्दरश्मिरभूत्सूर्यः 62, 19. SUÇR. 1, 20, 14. चन्द्रस्य R. 2, 44, 10. LA. (III) 88, 4. PAÑKĀT. 162, 11. दीपस्य R. 2, 64, 68. ज्योतिषाम् ÇĀK. 165. VARĀH. BRH. S. 12, 15. 13, 9. 47, 20. 56, 4. NAISH. 22, 56. sieben RV. 1, 105, 9. 2, 5, 2. AV. 7, 107, 1. Agni wird angeredet: क्रीडन्ते रश्मि-श्चा भुवः RV. 5, 19, 5. die Sonne: स्वयंभुस्मि अष्टौ रश्मिः VS. 2, 26 (nach MAHLID. wäre derjenige der sieben *Strahlen* gemeint, der die Sonnen- schein selbst ist; vgl. zur Stelle TS. 3, 2, 10, 2). नृपः प्रदीतरश्मिः Glanz KĀM. NĪTIS. 5, 92. — 3) angeblich so v. a. अत्र VS. 15, 6; vgl. ÇAT. BR. 8, 5, 3, 3. — 4) = पत्त MED., = पद्मन् WILSON und ÇKDR. nach derselben Aut. — Vgl. इष्ट°, उल्ल°, ऋनु°, तिगम्°, तुकिन्°, पृथु°, प्राचीन°, वि°, वृष°, शीत°, सत°, सु°, स्यम्°.

रश्मिकलाप m. ein aus 54 (nach Andern 56 H. 661, Sch.) Schnüren bestehender Perlenschmuck H. 659. VARĀH. BRH. S. 81, 32.

1. रश्मिकेतु m. Bez. eines best. Kometen VARĀH. BRH. S. 11, 40.

2. रश्मिकेतु adj. Strahlen im Banner führend; m. N. pr. eines RĀ- kshasa R. 5, 80, 2. 6, 18, 13. 69, 13.

रश्मिक्रीड m. N. pr. eines RĀkshasa R. 5, 12, 11.

रश्मिन् am Ende eines adj. comp. st. des einfachen रश्मि Zügel: धृ- तक्षरश्मिनि BHĀG. P. 1, 9, 39.

रश्मिपति m. eine best. Pflanze, = रविपत्त RĀGĀN. im ÇKDR.

रश्मिपवित्र adj. durch Strahlen gereinigt TBR. 3, 7, 4, 1.

रश्मिप्रभास m. N. pr. eines Buddha Lot. de la b. l. 89. fg.

रश्मिण्डल n. Strahlenkranz AV. PARIC. in Ind. St. 10, 318.

रश्मिमत (von रश्मि) 1) adj. strahlig, Beiw. der Sonne R. 5, 41, 20. R. ed. Bomb. 6, 106, 6. — 2) m. a) die Sonne MBH. 3, 14326. R. 5, 12, 42.

— b) N. pr. eines Mannes KARUĀS. 59, 98. fgg. — Vgl. रश्मिवत्. रश्मिमय (wie eben) adj. aus Strahlen gebildet, — bestehend: इषून् BHĀG. P. 4, 13, 18. बुद्धि° durch die Strahlen des Verstandes leuchtend R. 5, 82, 2.

रश्मिमालिन् adj. strahlenbekrönt R. 4, 58, 5. स्वतेजो° 5, 41, 20.

रश्मिमुच m. der Strahlenentsender, die Sonne MBH. 7, 6639.

रश्मिराज m. N. pr. eines Mannes LALIT. ed. Calc. 202, 3.

रश्मिवत् (von रश्मि) 1) adj. strahlig TBR. 2, 8, 2, 1. NIR. 12, 32. रश्मि- वतामिवादित्यः MBH. 5, 5289. अरश्मिवत्तादित्यं रश्मिवत्तं च पावकम् । यः पश्येत् Verz. d. Oxf. H. 51, a, 29. AV. PARIC. in Ind. St. 10, 318. अत्र-